

РЕШЕНИЕ

№ 4505

гр. София, 06.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.07.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4149** по описа за **2020** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63, ал.1

ЗАНН.

Образувано е по постъпила касационна жалба от С. П. П. от [населено място] против Решение №36937/10.02.2020 г., постановено по НАХ дело №585/2020 г. на СРС, НО, 11-и състав, с което е потвърдено обжалваното НП №19-4332-025022/02.12.2019 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“. Със същото на касатора са наложени две административни наказания: „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП и „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП.

В жалбата се твърди неправилност на решението поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Излагат се съображения, че жолбжпждотилат и бил лишен от право да участва в съдебното производство, доколкото не е бил призован за насроченото открито съдебно заседание. Твърди се също, че СРС неправилно е приел, че НП е законосъобразно по отношение на наложената на основание чл.185 ЗДвП глоба за извършено нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП, доколкото като собственик на МПС е следвало да бъде санкциониран на основание чл.181 ЗДвП. По тези съображения се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което НП да бъде изцяло отменено.

Ответникът по касационната жалба СДВР, отдел „Пътна полиция“ не е изразил становище по същата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е основателна и доказана и следва да бъде уважена.

В настоящото производство от касатора е представено ново писмено доказателство за установяване на касационните основания, а именно договор за покупко-продажба на МПС от 25.09.2017 г., нотариално заверен.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление № №19-4332-025022/02.12.2019 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“. Със същото на касатора са наложени две административни наказания: „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП и „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл.147, ал.1 ЗДвП.за това, че на 05.11.2019 г. около 02,20 ч. на описано място в [населено място] управлява конкретно посочен автомобил, собственост на М. Ц. Ш., като при извършена проверка водача не представя СУМПС и управлява МПС, което не е представено в срок на ГТП.

Въззивният съд е разгледал законосъобразността на обжалваното пред него НП на всички основания, като е приел, че в АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предписаната от закона форма и съдържание по чл.42 и чл.57 от ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред. Налице е радовна процедура по връчването им на санкционираното лице. СРС е приел, че не са налице твърдяните от жалбоподателя процесуални нарушения Несъответствието на описаното на изпълнителното деяние нарушението по чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП – непредставяне на СУМПС, с изпълнителното деяние в приетата за нарушена норма – непредставяне, СРС е приел за несъществено нарушение, доколкото невъзможността за представянето му е логическа последица от физическата му липса, като нито в АУАН, нито в НП се твърди неправомерен отказ – физическо наличие, но целенасочено осуетяване на проверката. СРС е разгледал и другия наведен в жалбата довод, а именно, че за същото деяние има издадено друго НП, като след извършена проверка е приел, че обжалваното НП бележи различия от другото както по отношение на час, така и по отношение на място на извършване на нарушението, поради което е извел извод, че се касае за две отделни деяния, а не за двойна наказуемост.

Относно материалната законосъобразност на НП въззивният съд е приел, че от събраните доказателства деянията са безспорно установени, като правилно са приложени санкционните норми. Доколкото глобите за тях са във фиксиран размер, разсъждения по него са безпредметни. Разпоредбата на чл.28 от ЗАНН е приета за неприложима в случая предвид данните за предходни нарушения на жалбоподателя.

При тези мотиви НП е потвърдено.

По делото в СРС е проведено едно съдебно заседание. Изпратената до жалбоподателя

призовка на посочения от него в жалбата адрес е върната в цялост, след като адреса е посетен три пъти, с отбелязване, че по данни от лице с установена самоличност на адреса, лицето не го обитава. На основание чл.61, ал.2 ЗАНН СРС е приел, че непризоваването му не е пречка за разглеждане на делото.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло фактическите и правни изводи на районния съд. След като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото писмени и гласни доказателства, анализирайки същите, съдът обосновава и мотивирано е приел, че в хода на АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и че при установената фактическата обстановка са налице извършени две административни нарушения от страна на настоящия касатор.

Безспорно установено е и в хода на АНП и в хода на въззивното производство, че касаторът има издадено СУМПС, което не е представил на контролните органи при извършената проверка. Следователно осъществие е състава на приетата на нарушена правна норма на чл.100, ал.1 т.1 ЗДвП, която задължава водача да носи СУМПС при управление на МПС, като фактът че го носи се установява с представянето му на контролните органи. След като не го е представил следва извода, че не го е носил.

По делото няма спор, че при управление на процесното МПС касаторът не е носил със себе си и не е представил на контролните органи документи, удостоверяващи, че управляваното от него МПС е преминало технически преглед, тъй като същото не е било представено в срок на ГТП и такива не са били издадени. В АУАН и в НП действията на водача са квалифицирани като нарушения на чл.147, ал.1 ЗДвП. Следователно категорично е установено извършване на нарушение по чл.147, ал.1 ЗДвП, а именно управление от водач на автомобил, непредставен на технически преглед. Доколкото в хода на АНП е установено, че МПС не е собственост на водача, а на друго лице, което в качеството си на собственик е задължено да представи автомобила на технически преглед, жалбоподателят правилно е санкциониран по чл.185 ЗДвП, а не по специалния текст на чл.181, т.1 ЗДвП, който предвижда наказване на определена категория лица - собственик или длъжностно лице, което без уважителни причини не представи в определения срок превозно средство за технически преглед. Твърденията на касатора, че той е собственик на автомобила, наведени едва в касационното производство, за което е представен договор за покупко-продажбата му, настоящият съдебен състав намира, че не обосновават извод за незаконосъобразност на НП в тази му част. Това е така, тъй като само с представения договор, и то в касационното производство, не се оборва установената в хода на АНП собственост на процесното МПС. За да се приеме, че е налице промяна в собствеността следва да е извършена съответната регистрация по реда на Наредба № I-45/2000 г. за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на моторните превозни средства и ремаркетата теглени от тях - чл. 3, ал. 4, при която да е представен договора с нотариална заверка на подписите и това да е отразено в Свидетелство за регистрация на МПС част I и II. Доколкото от касатора не е представено свидетелство за регистрация на МПС, в което той да е вписан като собственик на управляваното от него на инкриминираната дата МПС, съдът приема, че не е доказан твърденият от него факт на промяна на собствеността. Следователно и след като категорично е установено извършване на нарушение по чл.147, ал.1 ЗДвП, а именно управление от водач на автомобил, непредставен на технически преглед, законосъобразно е ангажирана отговорността му в качеството му на водач по общия текст на чл.185 ЗДвП, както правилно е приел и СРС.

Що се касае до твърдението за допуснати съществени нарушения в хода на въззивното производство, свързани с непризоваването и неучасттието на жалбоподателя в проведеното открито съдебно заседание, настоящият съдебен състав счита, че правилно в случая от въззивния съд е приложена разпоредбата на чл.61, ал.2 ЗАНН. Видно от приложената в делото на СРС призовка до жалбоподателя, същата е изпратена на посочения от него в жалбата му адрес. Последният е посещаван три пъти от призовкар, който по данни от лице с установена самоличност, живеещо на адреса, е отразил, че лицето не го обитава. При така установеното правилно СРС е приел, че са налице предпоставките на чл.61, ал.2 ЗАНН според която разпоредба съдът дава ход на делото е в случаите, когато жалбоподателят не е намерен на посочения от него адрес. Следователно с разглеждането му в нагово отсъствие не е допуснато твърдяното процесуално нарушение във въззивното производство и не е нарушено правото на защита на наказаното лице.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №36937/10.02.2020 г., постановено по НАХ дело №585/2020 г. на СРС, НО, 11-и състав, с което е потвърдено НП №19-4332-025022/02.12.2019 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.